

NAGY ZOPÁN

Hulladémon-vízió

*(Szanszkrit Tündérmese-montázs
a Kéregrágó Remete nyomán)*

A Rontás Szelleme nem tudott beférkőzni Dicsőség
Kincse éléskamrájába...
Kanaka-pura (Aranyváros) a kamra mélyének labirintusa-
ként ragyogta be
az Alsó Világ Észbontó (Unmá dini) tartományát...
A Hold a Naphoz járult, a Nap behódolt a Holdnak...
Felleg-szekerű (Dzsímúta-váhana) a Szellem- király
hajnal-lován (alakuló felhőparipán) lebegett az AI-város
felé:

Vikrama-széna leakasztotta a vén fáról a hullát,
vállára dobta (mert ez több mint szimultán – és szöve-
vényes történet),
majd a kolduló szerzetes parancsára elindult vele,
miközben a hullát megszálló szellem rákezdett a mesére:

Nap-sörényes Ardzsunát fölűlmúló Villám-dárdájú nyíl-
vesszői záporával
Gangá és Jamuná áradatával Holdfény király oltalma alatt
csontváz-palota kígyópikkely-fényén túli Benáreszen
innen
csodálatos démonoktól befolyásolt legendás Nahusa
húsát is lecsámcsogó
vének tanácsának nyomott nyomán csordogáló
Három Világ jázminbimbó-ékszer-ragyogású hó-agyará-
val (fenekestül) ékes
mangó-hajtás karmaival vidáman játszadozó csalfa sze-
rencse fennhéjzásán

átmakacsult elefánt-párzástól részegült férfi-feladat-

hasonmású Mahárádzsa

alvilági gyöngyvárosa fölött röpülő halhatatlan égi várában hullafaló
lángnyelvű kísértet-áldozatú szantálnedvekben ázó
ég-ruhás-javaslatú varázstudomány

Lenyugvás hegyén magasztosan gördülő
Holdfény-mester-kiáradás-csillapító öltözet
alkotó kíváncsiságból brahman-istenű
kebeltompor-csodálatos éj-csillapítás
oltalomba fogadott máglyatúztól felébresztett lánymohóság-születés
öletett ölelhetetlen megnősült víz alatti
jeges-tűz-tudományú kiöblített bölcsesség
(mester vagy halszem –?–)

zavarba jött színes hópelyhek díszítették kettévágott boldogságát — >
az átokra (való) figyelmeztetés zálogaként mosolyogva az elhunyt köldök-
kére pislogva

Vakrólaka gyönyörében Szúrja-prabha

Napfény- király könnykincseiben Dhana-pála gyászban botorkálva
Manah-szvámin (Lélek ura) Ő-bizalom folyamában

Tündöklő balzsam száradása

előkelő származásra ~ égetett holttest hamu-illat-ravaszsága
karóba-húzott sebeiből a Világ-mindenség bal szeméből tolvaj-köldök
harmatával

Csandra-prabha

ezüsthéj-ősöröm-kötelesség-zarándoklata

Prajága-fürdőhely kristályinak

hajfűrtjei mentén mint szer(teszt)-tartásos udvari pap-papagáj szellemét

~ csitra-kíta (csoda-csúcs) határain túlról a kegyesen letekintő Hold

udvarán az önzetlenség kútfejenél

lovászhaj kíséretében (de teljesen magányosan)

a Sinsapá-fáról leakasztott hullával a vállán

a meghaladott-értelmű tündérek

kék lótusz csillogása Indívaraprabhá csimbókba-kötött

intelmek között remetetelepének fakéreg-csuhásaival

Kálí vizililiomjaitól ittasulva

hamarosan

mint a Birodalom mentésére Csandrávalóka

koronája ragyogott – de amott villámkemény
dárdáival nyolclábú hegyszörnyek és repülő
hegyek szárnyait levagdosó megszégyenítő
Ménaka tündéraszony-szülte Kanva
látomása keblei mint elefánt büszke
homlokán a dombok balzsamos illatát
ajkairól = szüzességéről habzsolta a
Brahman-király – ám átváltozva:
szörnyű Ráksasza-pap koromfekete bőrén
lángvörös nyelve csápolta a haragtól

emberfejről rágta a húst és vért vedelt koponyából
homloka köré pedig belekből csavart koszorút
láng-szájú (Dzsválá-mukha) agyari
közül a csillapíthatatlanság háborgott –
vadfügefa paripája izzott gyermekáldozat vágyától kacarászva vértől
részeg szájából védák szent verseinek
gyalázatai fröcsögtek ~
levágni egy hétéves bráhma-fiút
(szülei fogják le kezeit lábait)
a Birodalom megmentése érdekében
a Démon váratlan megdöbbenése
= a kisfiú átadta magát és az égre
nevetett tiszta ábrázattal =
s a csodálkozástól az áldozat is
félbemaradt –

A hős lelkű uralkodók akarata mély
(ha) az elhatározás lankadatlan ~
nem beszélve a szenvedélyes Lótusz-köldökű
(Valaha Padma-nábha) leányáról (Szerelem Csokráról)
Ananga-mandzsari égi-tündérszépségéről
aki drágakő-páncélhoz
(Mani Varmanhoz) adatott bár utálta azt a férfiút –

ámde Vagyon-adta
(Artha-datta) se tétlenkedett
~ édes jázminvirágot lehelő fájó
nyílveszők ostromolták szantál-kenőcsöktől húsított bőrét
a (mesében) lomha nappal álmodott

vágyó vándorok árnyékában vánszorgó
holdfény-sápasztó sóhajtásait
~ Kamalákara rabságába eső
összesimulásban gyászoló bokréta-gyökér-kiszakadását

Illemtudásuk öntudatlan fohászkodásai
messzire vitték az ügyel-bajjal hűtlenség nyoszolyáján
hánykolódó álmatlanságukat (is) –
és a forgószelek szenvedély-porfelhője borította
lelküket = jázminvirág üres
keble Siva kedvenc városában
(Benáreszben) tündöklött a jámbor
hívók gyöngyfüzérei között –
mialatt Pratápa-mukata (Tűz-diadém)
király az oroszlánok sörényénél
is jobban szerette a fiát ~ s
udvari dalnokai jakfarklegyezők
hűsítésében enyhítették a szépség-istennő kéjpalotájában
lótuszcseppektől csillogó rengetegben pihenő
Bölcsesség-testét (Buddhi-sarirát) –
Kókila madarak füttyöltek át a
megáradt tó fölszántott hullámain

Mialatt Karnótpala (Lótusz-fülbevalós)
uralkodó Kalinga országát igazgatta
s Harc-gyarapító elefántcsont-faragók
rágcsáltak Bételt nyugtatására
jelbeszédre „hallgatva” a kipárolgó
sütemények mezejére vetve ködlékeny
elmélyedésüket ~ amikor a Háromágú Szigony Miniszterének fia
fontolgatni kezdte a vaskemény
vaddisznósörténél is szilárdabb elhatározást ~
a kötélen leereszkedve remete-köntöst öltött
a temetőben eszméletlenségig leitta
magát szigonnyal ütött bélyeget
combjai tövére hogy Bölcsesség teste
névére is büszke lehessen –
és a kifordult öregasszonyra gondolt
aki bármikor tehénpásztorlány
vagy főfelügyelő

tisztában volt az igazsággal
amikor a vadállatok felfalták a
lappangó homály tisztásának
gyöngyöző pázsit-heverőjén ~
csillagot szült ekkor a megdermedt korall-ág
Kanja-kubdzsa városában
hol a Csakóra madár negyed-holdra csacsog –

Vakló-remete a feltámasztó a tűzbedobott gyermek csontjait étkezés
után az asztalon keltette életre
bűvigéket mondva a Gangá bölcs
morajlás-mélyébe mártva mágikus
szavakkal ölelkezett a kimondhatatlan ~
Pátaliputra városában ekkor Valaha-vikruma-késarin (Vitézség Oroszlánja)
vállán hordozta Vidagha-csúdámanit a
(Ravaszág boglára nevű) papagájt

„Mindentudományban-jártas” madár! –
meséld el a Sors keze által megmunkált Rátnávali (a Gyöngyfűzér)
mindegyik szemének páratlan történetét
= Nem mesélhetek a 108 szemű (egyenként 365-féle kedvű)
~ a világ rezgését is működtető ~

eltépő – összeillesztő hallgatás – fűzér –
nyugtalanság – meditáció – vesztőhely –
átvilágító – föld – őrzője – ékességű –
jógik ura – magasztos – ragyogású –
kötelék – szabadságú – káprázathajlam –
visszaverődésű

szellemidézésről ~

Tilóttamá tündéraszony éppen ekkor szállt az égbe
a feloldódott menny zenész-királyának
(Csitra-ratha) multságának meghívására

Az összejövetelel tartózkodott még
Bátorlelkű (Víravatí) Viravara
(Bátrak Hőse) és „tündöklő” város
(Sóbhávati) utolérhetetlen vitézségű

királya is Súdrika ~
s cikázó villámszemű ráksasza-ölő
Éjszakából Hazasiető Mantra
feleségét fel-sem-ébresztő kétéltű
keserves észrevétlen önuralom-minősítésű
hüvelyéből irgalma-kirántó bármerre-kegyelem Ura
ki új mesék igazságára
előre is hajlamos

Máglya-szemű Éj-boszorkány
maharadzsa-rémítését Szépség Özöne
(Lávanjavatí) nevetése borzolta föl ~ s
Málava-földről származó Csandravatí

előkelő Holdfény-sarját szerteágazó
kifosztottságban Vindhja-hegység
rengetegében érte a Halál városának
szörnyű vadonbeli mása ~ hol rablósereg nyílzáporozta / törte össze
ragyogó pajzsát míg felesége-leánya
hegyes füvektől sebes lábbal menekült
~ s a vadásztörzs főnöke Csandasinha
(Vad Oroszlán) ~ fiával Szinha-papákrama (Oroszlán Ereje)
vették őket fordítva feleségül ~
miközben Gyönyör és Öröm
Sorsuknak hódoltak
(arcukon fátyol helyett szél-kavarta por árnyéka)

Csalóka házasságban a fiú az anyát
az apa a lányát hevítette nászra:
így Szépség Özöne saját anyjának anyósa lett
~ s az anya: leányának menyé
~ és lettek mindegyiknek fiai-leányai ezután
(kik valamiféle testvérek is voltak)
de milyen rokonsági viszonyban nevelkedtek ~
kérdezte a Fondorlat Démona ~ aki felelet híján
(a férfiú tetemébe bűjt szellem módjára):
Lemondás Erényét a halott-hamvasztó temető szélén a vérrel
locsolt földre csontok fehér porával
rajzolt varázkör mellett a vadfügefára akasztott beszélő hullával

próbára téve leplekkel burkolózva
máglyák hamvát szórva testére
vállán emberi hajakból font áldozati zsinórral

Egy darabig jógába merülve a holttestbe-kényszerített akarattal
csillogó emberi fogakkal töltött
koponyákkal emberszem porával
füstölt virágokkal tapasztott
megnyúzott emberhúst nyújtva a Hódolat határai felé –
miközben (a Mahárádzsa)
elefántcsontból Napfénnel élesített
kardjával levágta a gonosszá lett szerzetes fejét
mellét felhasította kivette szívét
és mindegyik szervét felajánlotta a szellemeknek

= (így) a Mesék gyöngysora kúszott be
jókívánságokkal csörgedezve az emberiség
mindenség-tudatának átkoktól-mentesítő Világi

üdvösségére
 üdvösségébe
 üdvösségére

(Mert aki egyetlen sort illő tisztelettel felolvas
vagy meghallgat belőle: azon nem fog semmiféle átok –
démonok lidércek kísértetek boszorkányok ördögök
hatalmukat veszti ott ahol ezt a művet „olvassák”...)

= Így vált igencsak népszerűvé a Világon:
A hulladémon huszonöt meséje!